

Çoban Kız

– Zontul · 19 Ekim 2013

ÇOBAN KIZ

Rüzgârlar örmüştü saçlarını,
Efil efildi beliklerin...
Gökyüzüyle bezenmişti bakışların,
Bulut buluttu gözlerin...
Yıldızlar yareniydi ellerinin,
Işıklar sızıyordu avuçlarından...

Sen! Dağların elleri kınalı kızı,
Sen! yabanın yürek sancısı,
Sen! Güneşlerin yakamadığı düşlerin ak kızı...

Ümitlerini azığıyla bohçalamış,
Deniz gözlü,umudun kızı..
Rüzgar örmüş saçlarını,
Gökyüzü bezemiş bakışlarını...
Bakır rengi huzmeler,yareni ellerinin..
Ve ışıklar ısıtıyor şimdide avuçlarını...

Sen, boynu bükük papatyaların yoldaşı,
Sen gelincik tarlalarının goncası,
Sen kimsesiz otlakların kimsesi..

Ah çoban kız,ah!..
Rüzgâr örmüş saçlarını,
Gökyüzü bezemiş bakışlarını...
Sen hayallerini kayalara tutturmuş,
Sen mutluluklarını serçelerle uçurmuş,
Sen yankılarını,türkülerle doyurmuş..

Ah çoban kız,ah!..
Sen! Kıraçların elleri kınalı kızı,
Sen yabanın yürek sancısı,
Sen boz dağların kardelen yaprağı..
Sen ümitlerini gamzelerine toplamış dağların kızı,

Hep gülümse!
Hep gülümse! Emi..

Umutların...Düşmesinler...
NİLÜFER ZONTULAKTAŞ